

۵۳ درصد خصوصی سازی رد دیون بوده است

صفحه ۱۶

همین صفحه

خودکشی عادی سازی

نتانیاهاو برای جبران شنبه سیاه صهیونیست ها خاورمیانه را تهدید کرد

روزنامه خبری تحلیلی، دانشگاهی، صبح ایران
صدای نخبگان، نگاه جوانان

۱۶ صفحه
۵۰۰۰ تومان

فصل جدید رادیو مضمون:
روایت سال های جنگ

شماره مسلسل ۳۷۱۵
مشمبه ۱۸ مهر ۱۴۰۲
۲۳ ریل اول، ۱۴۴۵
۲۰۲۳
شماره ۳۹۷۷

www.fdn.ir | Tue | 10 Oct 2023 | vol.15 | No. 3977 | 16 Pages

فوز

USAID
UNITED STATES AGENCY
FOR INTERNATIONAL DEVELOPMENT

مرکز
پژوهش

لانه شبکه سازی آمریکا

پرونده ویژه «فرهیختگان»: بنیاد اوراسیا وابسته به یک نهاد دولت آمریکا در ایران به اسم مدارس آنلاین شبکه سازی می کند

فوز

مرکز
پژوهش

EURASIA
FOUNDATION

مرکز
پژوهش

۷۳

غرب چگونه بزرگترین غصب تاریخ بشر را برای افکار عمومی توجیه می کند

روش سفیدشویی صهیونیست ها

۱۶، ۱۷

شرکت اتریشی به بهانه تحریم راه اندازی نکرد، فناوری برتر به میدان آمد

عبور از تحریم اروپایی ها با تله کابین

۳

چه کسانی باید پاسخگوی وضعیت امروز مدارس باشند؟

کعبود معلم؛ زخمی که خودمان زدیم

۸

نتانیاهاو برای جبران شنبه سیاه صهیونیست ها خاورمیانه را تهدید کرد خودکشی عادی سازی

برخوردار است، اداره این سرزمین کار دشواری نیست، بنابراین، نتانیاهاو پیش از «تغییر خاورمیانه» در فلسطین اشغالی محدود، حتی بدتر از آن، در قسمت بسیار کوچکی از همین سرزمین محدود، بهتر است ابتدا این کارها را لیست کرده و انجام دهد.

۱. پاکسازی شهرک های اطراف غزه

نیروهای مقاومت حاضر در غزه، طی جنگ اکتبر ۲۰۲۳، تنها به عمق ۲۵ کیلومتری سرزمین های اصلی رژیم نفوذ کردند. با وجود گذشت بیش از ۷۲ ساعت از آغاز جنگ، کماکان این منطقه محدود شاهد حضور مبارزان فلسطینی است.

۲. شمارش اجساد صهیونیست ها

صهیونیست ها نه تنها نتوانسته اند تمام مناطق مورد نفوذ گرفته را پاکسازی کنند، بلکه وضعیت خود را در مناطق پاکسازی شده نیز باثبات نمی دانند. از این رو از هراس هجوم مجدد مبارزان فلسطینی، در این مناطق نیز دست به شمارش و جمع آوری کامل اجساد زده اند. با توجه به شمار نظامیان حاضر در اطراف غزه و شهرک های پرجمعیت صهیونیست نشین در این محدوده، آمار تلفات آنها بسیار بیشتر از تخمین های کنونی هزار نفر خواهد بود.

۳. رسیدگی به آوارگان

هنوز عرق آوارگان شهرک های صهیونیست نشین جنوب در تل آویو و مناطق مرکزی رژیم خشک نشده، شهرک نشینان شمال نیز درحال پیوستن به آنها هستند. نتانیاهاو با لشگری از ده ها هزار آواره، با رژیم مغشوش و سرزمین های اشغالی مشوش روبه روست و بهتر است نخست وزیر رژیم پیش از تغییر خاورمیانه، تغییری نیز در وضعیت این عده ایجاد کند.

۴. بازسازی مוסاد و نهاد های اطلاعاتی

جنگ اکتبر ۲۰۲۳ نشان داد صهیونیست ها برخلاف ادعاها پشیمان اطلاع چندانی از کنار گوش شان ندارند. تهاجم غزه به رژیم تهاجمی ترکیبی بود که شامل آمادگی تعداد زیادی از نیروها برای تهاجم زیرزمینی، زمینی، هوایی و دریایی می شد. نتانیاهاو پیش از تغییر در خاورمیانه هفت میلیون و ۲۰۰ هزار کیلومترمربعی، باید فکری به حال غزه ۳۶۰ کیلومترمربعی کند که ۲۰ هزار برابر کوچک تر از خاورمیانه است.

بنیامین نتانیاهاو نخست وزیر رژیم صهیونیستی روز گذشته (دوشنبه) در سومین روز جنگ مدعی شد پاسخ رژیم به حمله غزه، «خاورمیانه را تغییر خواهد داد». نتانیاهاو نمی توانست موضعی بالاتر از این اتخاذ کند اما به طور همزمان هر موضع گیری دیگری فروتر از آن می توانست به ضعیف او تعبیر شود. نتانیاهاو در نقطه ای ایستاد که ناگزیر بود، نه سکویی که توانمندی آن را در خود احساس می کرد. مدعی قدرتمندترین ارتش خاورمیانه، سه روز است درحال مشاهده منفعلانه کشتار نظامیان و به اسارت رفتن آنهاست. صهیونیست ها با چند هزار تانک و صدها جنگنده که به لحاظ فنی و فناوری از مجموع توان کشورهای منطقه بیشتر است، چنین فضاحتی را به بار آورده اند. تا سومین روز جنگ، تلفات صهیونیست ها آن هم با اعلام قطره چکانی شده به بیش از هزار نفر رسیده و این درحالی است که تا به الان رژیم فرصت شمارش و یافتن تمام کشته شدگان را نیافته است.

نتانیاهاو در چنین شرایطی که قادر به شمارش و یافتن اجساد صهیونیست ها در کوچه و خیابان های شهرک های صهیونیست نشین کوچک اطراف غزه نیست، می خواهد خاورمیانه را تغییر دهد. بسیاری از مردم منطقه و حتی شهرک نشینان می دانند تهدید نتانیاهاو و بالاتر از آن تهدید جو بایدن رئیس جمهور آمریکا توخالی است اما این تهدید حکایت از آمادگی برای توسعه جنایت های تل آویو علیه ساکنان غزه دارد. نباید از یاد برد، نیروهای مقاومت لبنان به تمام میانجیگران اعلام کرده اند در صورت عبور رژیم از خطوط قرمز مانند توسعه جنایت یا حمله زمینی به غزه، صهیونیست ها را آماج حملات خود قرار خواهند داد.

کارهایی واجب قبل از تغییر خاورمیانه

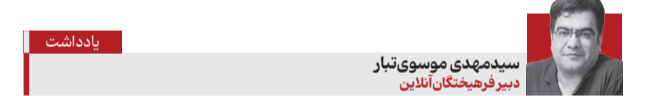
رژیم صهیونیستی برای اداره امور خود با سرزمینی به وسعت ۲۸ هزار کیلومترمربع (تقریباً معادل استان کردستان) روبه روست که از این وسعت، تقریباً تمام تحولات مهم در نیمه شمالی به وسعت ۱۴ هزار کیلومترمربع (تقریباً معادل استان کهگیلویه و بویراحمد)، روی می دهند. نقله نقل مشکلات رژیم در شرایط کنونی نیز به نوار غزه مربوط است که تنها ۳۶۰ کیلومترمربع (تقریباً معادل شهرستان رباط کریم) وسعت دارد. در یک نگاه ساده، برای رژیمی که تحت حمایت های گسترده خارجی قرار دارد و از اعتماد نفس بالایی

فضا را برپایمان دلپسندتر می کند. طبق شماره روی بلیت و راهنمایی یکی از لیدرها یا عوامل ورزشگاه روی صندلی مان می نشینیم. صندلی را شاید ثانیه های قبل از حضور ما تمیز کرده بودند. برق می زد و به شدت راحت بود. همان طور که حدس زده بودیم برنامه هایی برای قبل از بازی ترتیب داده بودند تا حوصله تماشاگرانی که زود آمده بودند سر نرود. پخش سرودها و موسیقی های زنده و ماندگار، پخش فیلم ها و لحظات جذاب از بازی های قبلی این دو تیم از نمایشگر استادبوم ازجمله این برنامه ها بودند. آنقدر این برنامه ها جذاب بودند که اصلاً یادمان رفته بود برای دیدن فوتبال آمده بودیم.

بازی داشت شروع می شد که آقایی با یک بلندگو شروع به صحبت کرد. حتماً قبلاً تحقیق کرده بودند که بلندگوی داخل ورزشگاه را به فردی بدهند که هم بیان خوبی دارد و هم مسلط است و هم اهلیت دارد برای مدیریت این بازی روی سکوها. بازی شروع شد اما صحبت های عمیق این مرد بلندگو به دست اجازه نمی داد حواس مان معطوف به بازی باشد. به موقع و با یک ادبیات صحیح و پاکیزه، موارد لازم را به تماشاگران روی سکوها منتقل می کرد. یکی از بازیکنان تیم محبوب ما آنقدر از وضعیت خوب چمن، ذوق زده شد که فشارش افتاد و مجبور شدند تعویض کنند. چقدر درباره ضرورت ظرفیت بازیکنان قبلاً گفتیم. بازی هر قدر جلوتر می رفت، فضای سالم و بهتری برای کودکان و زنان می شد و چراغ ادبیات روی سکوها، «فروزان» تر می شد. مهاجم تیم محبوب مان چند موقعیت خطرناک را گل نکرد اما تماشاگران همچنان او را تشویق می کردند و آنقدر او را تشویق کردند که بالاخره گل زد. مرد بلندگو به دست پس از گل تیمش از فضا سوء استفاده نکرد و آرامش روی سکوها را با حرف ها و تصمیماتش بیشتر کرد. نیمه اول تمام شد و رفتیم سمت سرویس های بهداشتی که مانند همیشه تمیز و وسایل داخلش هم سالم و جدید بودند. عطر گل ها در بین دو نیمه بیشتر هم شده بود. تماشاگران طبقه دوم برای نیمه دوم می توانستند به پایین بیایند و سکوها خالی را پر کنند. باز هم غبطه خوردیم به مکان مطلوب حضور خانم ها؛ خوش به حال شان.

نیمه دوم شروع شد. بازی هر قدر جلوتر می رفت فضای روی سکوها بیشتر رنگ و بوی احترام و شعرها و شعرهای زیبا و شایسته را می گرفت. در یک صحنه، روی دروازه تیم محبوب ما حمله ای شد و توپ را دروازه بان تیم ما برگرداند. صحنه ای که مشکوک بود و تیم حریف اعتقاد داشت توپ از خط رد شده است. داور پس از مشورت از طریق گوشی و از طریق وی ای آر، صحنه را چک کرد و متوجه شد که توپ گل شده و وسط زمین را نشان داد. تماشاگران از فدراسیون تشکر می کردند که چنین امکاناتی را وارد فوتبال ما کرده است. بازی در نهایت با تساوی یک بر یک تمام شد و بخشی از تماشاگران در نهایت آرامش از ورزشگاه خارج شدند و برخی دیگر ماندند تا جشن قهرمانی را تماشا کنند. هوا همچنان روشن بود و زمین همچنان تمیز و تماشاگران مرتب خدا را شکر می کردند که وی ای آر هست و انتقاد می کردند به بازیکنی که به خاطر بی ظرفیتی، در نیمه اول مصدوم شد.

حاشیه نگاری بازی پرسپولیس و گل گهر سیرجان این گزارش می توانست واقعی باشد!

وقتی بازی تیمت بعد از مدت ها با حضور تماشاگران برگزار می شود و قرار است در همین بازی هم جام قهرمانی سوپر جام را بعد از حدود پنج ماه اهدا کنند (مگر نباید جام را در همان روز بدهند؟) و از طرفی هوا هم خوب و مطبوع است، دیگر دلیلی نمی ماند که بازی را از تلویزیون تماشا کنیم، پس با رویتیدیل را جمع و عزم سفر می کنیم به مقصد آزادی. ترافیک روان عصرگاهی باعث می شود که زودتر از موعد به ورزشگاه برسیم اما خیال مان راحت است که وقت مان تلف نمی شود. وسیله را در پارکینگ قرار می دهیم که نور زیادش آزار دهنده است و چشم را ذیبت می کند. از پارکینگ پیاده روی می کنیم به سمت در ورودی و همچنان شدت نور، تنها مورد آزار دهنده است. آنقدر هوا روشن است که شک تمام وجودت را می گیرد که مبادا زمان بازی را به پیش از ظهر منتقل کرده اند. در تمام فاصله پارکینگ تا ورزشگاه دلت می سوزد برای سارقان و زورگیریانی که با این وضعیت نان شان آجر شده و بازارشان کساد. غرفه های منظمی در مسیر پارکینگ تا ورزشگاه وجود دارند که خوراکی هایی با کیفیت بالا عرضه می کنند و البته قیمت مناسبی هم دارند. ساندویچ های ورزشگاه را اگر قبلاً خورده باشی، دلت می خواهد باز هم امتحان شان کنی و بینی چگونه حجم بالای کالباس و تعداد معتدبه گوجه و خیارشور، هم سیرت می کند و هم بهداشت را با غلظت بالا به خونت جاری می کند. در صف می ایستیم تا برادری مان را برای بار اول ثابت کنیم. آنهایی که در صف هستند و ششپور به دست دارند می دانند که ششپور را برای تشویق در داخل ورزشگاه تهیه کرده اند و دلیلی نمی بینند که داخل صف و بیخ گوش دیگران، صدای آن را در بیاورند. پس از اثبات اولین برادری، همراه دوستان ششپور به دست، وارد ورودی دیگری می شویم که قرار است مورد «گردش» قرار بگیریم. از داخل دستگاهی عبور می کنیم و تمام لوازم داخل جیب مان را روی مانیتور می بینیم و از ما تشکر می کنند و وارد محل اثبات سومین برادری می شویم. نظم حاکم بر ورود تماشاگران و البته بهداشت روی زمین و بنرهای جدیدی که با سلیقه خاصی نصب شده اند آنقدر توجه مان را جلب کرده که حواس مان به ساعت شروع بازی نیست. بعد از اثبات سومین مرحله از برادری، بالاخره وارد ورزشگاه می شویم.

قرار بوده خانم ها هم بدون محدودیت تعداد، در ورزشگاه باشند. بهترین مکان ورزشگاه را برای آنها در نظر گرفته اند و تمام امکانات لازم و کمترین فاصله رسیدن به داخل ورزشگاه را هم به آنها اختصاص داده اند. حق دارند با این شرایط، چند ده هزار نفر بیایند و نیمه ای ورزشگاه را مال خودشان کنند. وقتی وارد می شویم و جای آنها را نگاه می کنیم حسادت مان گل می کند اما چون قرار است به این مساوات عادت کنیم سکوت می کنیم. یکی از اولین نکاتی که داخل ورزشگاه مجذوب مان می کند تمیزی کف زمین و دیوارها و حتی میله هاست. هر قدر به سکوها نزدیک تر می شویم عطر «گل ها» ای خوشبو بیشتر به مشام مان می رسد و

“

مضمون

”

فصل جدید رادیو مضمون منتشر شد!

روایت سال های جنگ

@radiomazmoon

رادیو مضمون، کاری از گروه پادکست های همیشه در میان و روزنامه فرهیختگان